

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202562
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320202562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: E. R., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. A. XXXX/XX, G., a otca: F. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. B. XXXX/XX, G., zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12P/17/2020-148 zo dňa 27. apríla 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., IV. potvrdzuje.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku III. m e n í tak, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 11P/47/2018-47 zo dňa 10. 09. 2018 vo výroku III. o výživnom a výroku IV. o úprave styku.
- III. Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- IV. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 12P/17/2020-148 zo dňa 27. 04. 2021 vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej Z. C., naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 11P/47/2018-47 zo dňa 10. 09. 2018 znížil zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne počnúc od 31. 07. 2020, ktoré výživné je splatné naďalej vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa (výrok I.). Styk otca s maloletou upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párny týždeň v sobotu v čase od 14:00 hod. do 16:00 hod., každý nepárny týždeň v nedeľu v čase od 14:00 hod. do 16:00 hod. s tým, že styk počas prvých šiestich mesiacov od právoplatnosti rozsudku bude prebiehať v prítomnosti matky maloletého dieťaťa a po uplynutí tejto doby bude bez jej prítomnosti (výrok II.). Týmto rozsudkom zmenil úpravu styku stanovenú rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 11P/47/2018-47 zo dňa 10. 09. 2018 vo výroku IV. rozsudku (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

V odôvodnení konštatoval, že otec maloletého dieťaťa sa podaním doručeným súdu dňa 31. 07. 2020 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne, počnúc podaním návrhu, resp. zverenia dcéry do striedavej starostlivosti oboch rodičov, kedy výživné určené nebude. Návrh odôvodnil zmenou pomerov na jeho strane, keď od 06. 02. 2020 je práceneschopným, má problémy so srdcom, trpí na tourettov syndróm. Vzhľadom na svoje ochorenie

nemôže vykonávať prácu vo výškach, ani ako vodič, pričom si nemôže nájsť lepšie platenú prácu. Jeho príjem je 34,- eur mesačne titulom nemocenských dávok. Žiadal preto o zníženie výživného na sumu 50,- eur mesačne, ktorú sumu považoval za primeranú a v súlade s jeho možnosťami, schopnosťami, ako i odôvodnenými potrebami maloletej. Pokiaľ ide o styk s maloletou, v konaní sp. zn. 11P/47/2018 upravený nebol. Matka mu bráni v stretávaní sa s dcérou, maloletú má rád a keby bola zverená do striedavej starostlivosti, bol by schopný ju vykonávať v rovnakom rozsahu ako matka.

Súd vo veci rozhodol aplikujúc ust. § 36 ods. 1, § 24 a nasl., § 62 a nasl., § 75 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), vychádzajúc z pomerov zistených v čase rozhodnutia súdu a ich porovnania s pomermi jestvujúcimi v čase posledného predchádzajúceho rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletú.

Súd mal na podklade vykonaného dokazovania zato, že možnosti otca vo vzťahu k potencialite jeho zárobku a možnému príjmu mu dovoľujú hradiť výživné v sume 120,- eur mesačne. Naposledy bolo otcovi vo vzťahu k dieťaťu určované výživné v rozvodovom konaní rodičov rozsudkom č. k. 11P/47/2018-48 zo dňa 10. 09. 2018, kedy mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 180,- eur. V konaní nebol upravený styk otca s dieťaťom. Otec v tom čase pracoval na stavbe s príjmom 700,- eur mesačne, pracoval ako tesár a aj vo výškach. Býval u rodičov, ktorým hradil 200,- eur mesačne. Súhlasil s výživným 180,- eur. Matka pracovala u zamestnávateľa J. P. DOMES s príjmom cca 500,- eur. Bývala u rodičov, ktorým prispievala 100,- eur.

V súčasnosti je otec dlhodobo práceneschopným, s prerušením na krátku dobu. Podľa potvrdení od lekára sa liečil na zvýšený krvný tlak a trpel na Tourettov syndróm, ktorá diagnóza bola skutočnosťou známou už v rámci predchádzajúceho konania. Otec počas súdneho konania bol nezamestnaný, bol evidovaný od 14. 10. 2020 na úrade práce. V rámci úradu práce bola možnosť získať zamestnanie pomocníka - pomocného robotníka za mzdu 850,- eur mesačne, resp. v sadzbe 3,58 eur za hodinu. Tým že otec je práceneschopný táto ponuka z úradu práce bola zatiaľ nevyužitou.

Súd konštatoval, že otec dieťaťa pri svojej diagnóze už v čase predchádzajúceho konania mal prácu, avšak podľa evidencie v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že pracuje skôr nie oficiálne, nakoľko pracoval za minimálne čiastky na dohody (ani v jednom prípade jeho príjem nedosahoval ním tvrdenú sumu 700,- eur), v roku 2019 pracoval na dohodu cca 4 mesiace s priemerným príjmom cca 65,- eur, naposledy bol jeho príjem v mesiaci február 2020 v sume 6,67 eur z titulu dohody o vykonaní práce. Tieto skutočnosti boli i dôvodom pre zamietnutie žiadosti o podporu v nezamestnanosti, kedy otec v posledných štyroch rokoch bol evidovaný ako zamestnaný iba 711 dní, teda nedosiahol potrebný počet dní pre priznanie nároku na podporu. Ku dňu rozhodovania poberal dávku v sume 105,90 eur. Otec v rámci výpovede uviedol, že za dva dni brigády počas PN si privyrobil sumu 60,- eur.

U matky dieťaťa oproti pôvodnému konaniu došlo k zmene osobného stavu, vydala sa, má ďalšie maloleté dieťa, nepracuje, pobera rodičovský príspevok 370,- eur a prídavky na deti. V spoločnej domácnosti žije s manželom a rodičmi, ktorí sú vlastníkami bytu. Zmena pomerov nastala aj na strane maloletej Nikolety, ktorá v čase pôvodného rozhodnutia navštevovala materskú škôlku, t. č. je žiačkou na prvom stupni základnej školy s čím sú spojené zvýšené výdavky.

Vychádzajúc z uvedeného súd akceptoval návrh rodičov o čiastočnom znížení výživného na maloletú v rozsahu, ktorý zodpovedá zákonným hľadiskám v ust. § 75 zákona o rodine a neohrozí chránený záujem maloletého dieťaťa. Súd pri určení výživného vychádzal z možností otca nájsť si, pri zohľadnení svojho ochorenia (nebola preukázaná invalidita), zamestnanie a hradiť výživné na dieťa v rozsahu 120,- eur mesačne, čo je zníženie o 60,- eur oproti pôvodnému rozhodnutiu, konštatujúc, že pokiaľ by otec pracoval hoc len na dohodu na 5 dní, túto sumu by svojou prácou nepochybne zarobil.

Pokiaľ ide o úpravu styku, súd akceptoval návrh rodičov dieťaťa, za súhlasného stanoviska kolízneho opatrovníka. V danom prípade neboli splnené podmienky na striedavú starostlivosť, nakoľko otec sám žije v nevyhovujúcich podmienkach, kedy nie sú zabezpečené podmienky pre riadnu starostlivosť o dieťa. V rámci vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že otec po dobu takmer 3 rokov dieťa videl len 3-krát. Zo záverov a správ oboznámených na pojednávaní vyplynulo, že dieťa otca neodmieta, je však nevyhnutné, aby po odcudzení, ku ktorému medzi nimi došlo, si dieťa s otcom začalo budovať vzťah opätovne. Súd preto upravil styk otca s dcérou v rozsahu uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“).

2. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku I. podal otec maloletého dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) C. s. p., § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej v znížení vyživovacej povinnosti na maloletú Z. C. zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne, počnúc od 31. 07. 2020, ktoré výživné bude splatné vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej.

Uviedol, že naposledy bolo o výživnom na maloletú rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11P/47/2018 zo dňa 10. 09. 2018, ktorým bol zaviazaný uhrádzať výživné na maloletú v sume 180,- eur mesačne. Súd pri určovaní výšky výživného v tom čase vychádzal z toho, že mal zamestnanie a dostatočný príjem na úhradu takto určeného výživného. Od uvedenej doby sa však jeho zárobné a výdavkové pomery zmenili, pričom aj súdom prvej inštancie určené výživné vo výške 120,- eur mesačne je pre neho likvidačné a nie je v jeho schopnostiach a možnostiach takto určené výživné uhrádzať.

Okresný súd sa podľa otca dieťaťa touto situáciou náležite nezaoberal. Súd nezobral do úvahy, že sa jeho príjem preukázateľne znížil, čo je podľa jeho názoru už samo o sebe dôvodom na zníženie výživného. K zníženiu jeho príjmov došlo na základe nepriaznivého zdravotného stavu, pričom momentálne z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti je jeho príjem v priemere 34,- eur mesačne titulom nemocenských dávok. V súčasnosti nemá ani na vlastné bývanie, býva u matky, ktorá mu v tejto ťažkej životnej situácii pomáha.

Odôvodnenie rozhodnutia, že pri zohľadnení jeho ochorenia má možnosť nájsť si zamestnanie a hradiť výživné v rozsahu 120,- eur, ktoré by svojou prácou nepochybne zarobil, pokiaľ by pracoval hoc len na dohodu na 5 dní, je nepreskúmateľné a nepresvedčivé.

Vzhľadom na to, že momentálne nemá stály príjem, je dlhodobo práceneschopný, nie je na základe diagnózy schopný vykonávať práce, ktoré vykonával predtým, keď mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 180,- eur, pričom jeho zdravotný stav vyžaduje zvýšené výdavky, je v súčasnosti schopný uhrádzať výživné na maloletú dcéru vo výške 50,- eur mesačne, čo už bude na hrane jeho zárobných možností.

3. Matka maloletého dieťaťa ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65, § 66 C. m. p. a napadnutý rozsudok v napadnutom výroku o výživnom a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, vyhodnotiac odvolanie otca ako nedôvodné.

5. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd zdôrazňuje, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Úlohou súdu rozhodujúceho o výživnom na maloleté dieťa je najmä správne určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k tomuto dieťaťu. Pri určení vyživovacej povinnosti (či už pri prvom určení, prípadne pri zmene rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k mal. dieťaťu) vychádzajú súdy zo zásady, ktorá ovláda každé rozhodovanie o úprave práv a povinnosti rodičov k mal. dieťaťu, že totiž rozhoduje záujem dieťaťa. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti teda súdy prihliadajú k tomu, aby boli zaistené čo najpriaznivejšie podmienky pre úspešný vývoj dieťaťa. Rozsah vyživovacej povinnosti je daný ust. § 75 zákona o rodine, podľa ktorého súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a § 62 zákona o rodine, v zmysle ktorého ods. 2, druhej vety má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby na strane oprávneného odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu či nadania, pričom sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obuv, strava, hygienické potreby, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku. Pri skúmaní schopností a možností povinnej osoby pritom nerozhodujú len jej skutočné zárobné a majetkové pomery, ale aj potencionálne príjmy, t. j. nielen to, čo povinný skutočne zarobí, ale aj to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, pracovné skúsenosti a pod., nakoľko povinnosťou rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí v záujme ich náležitého telesného a duševného vývoja. Nevyhnutným dôsledkom zásady, že nerozhodujú skutočné zárobné a majetkové možnosti, ale reálne potencionálne možnosti je i ust. § 75 ods. 2 zákona o rodine, podľa ktorého súd prihliadne k schopnostiam a možnostiam povinného tiež vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo nejakého majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, ďalej môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu smerujúcu k získaniu iného

zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru a pod. Závažným dôvodom môže byť napr. zdravotný stav, potreba miesta výkonu povolania bližšie k bydlisku rodiny, organizačné zmeny, potreba vykonávania starostlivosti o člena rodiny.

6. V zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine právoplatné rozhodnutie o výživnom možno zmeniť (len) keď dôjde k zmene pomerov, a to či už na strane výživou oprávneného alebo výživou povinného, prípadne na oboch stranách. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane výživou povinného či oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine. Takouto zmenou môže byť napr. strata či nadobudnutie zamestnania (pričom v prípade straty zamestnania je potrebné skúmať príčiny tejto straty), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej či zánik existujúcej vyživovacej povinnosti, zmena majetkových pomerov, zmena schopností, možností poskytovať výživné, nástup do predškolského zariadenia a následne nástup školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školskej dochádzky, nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti samostatne sa živiť, uzavretie manželstva a pod. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho a nového rozhodovania. Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce aj pre určenie príslušného druhu výživného.

7. Súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 78 ods. 1 zákona o rodine pri rozhodovaní v danej veci vychádzal z porovnania pomerov v čase posledného rozhodovania o výživnom na maloleté dieťa a súčasných pomerov na strane maloletého dieťaťa a na strane výživou povinného otca dieťaťa, pričom dospel k záveru o dôvodnosti návrhu otca na zníženie výživného na mal. dieťa, i keď nie v rozsahu požadovanom otcom. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil.

8. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, ktorým otec argumentoval v konaní a aj v podanom odvolaní, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie (bod 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) poukazuje na to, že diagnóza - Tourettov syndróm bola otcovi diagnostikovaná už v mladosti, uvedená skutočnosť bola súdu známa už v rámci predchádzajúceho konania, a teda nejde o novú skutočnosť, na ktorú by bolo možné prihliadať. Uvedená diagnóza, i keď sú s ňou nepochybne spojené určité obmedzenia pri výkone pracovnej činnosti, však nebráni otcovi vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť, kedy by bol závislý len na dávkach poskytovaných štátom (najmä ak otec v minulosti napriek uvedenej diagnóze bol schopný podľa vlastného vyjadrenie zarábať 700,- eur mesačne). Uvedenému nasvedčuje i vyjadrenie otca na pojednávaní, že si bol schopný zarábať za dva dni brigády sumu 60,- eur, z ktorého vyjadrenia súd prvej inštancie zároveň vychádzal i pri určení výšky výživného. V tejto súvislosti odvolací súd neakceptoval námietku otca, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške výživného je nepreskúmateľné a nepresvedčivé, keď súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tomto smere náležite odôvodnil. Odvolací súd, vo vzťahu k výške výživného, napokon poukazuje na skutočnosť, že otec na pojednávaní dňa 27. 04. 2021 bol ochotný pristúpiť na výživné vo výške 100,- eur mesačne, čo opätovne vyvracia tvrdenie otca o nemožnosti hradiť výživné vo vyššej sume než 50,- eur.

9. Vychádzajúc z uvedených skutočností, vzhľadom na dlhodobú práceneschopnosť otca (od februára 2020 s diagnózou bolesť na hrudníku), ktorá však nesúvisí s diagnózou Tourettov syndróm, ktorým otec trpel i v minulosti a súhlas matky so znížením výživného, potom odvolací súd akceptoval súdom prvej inštancie zníženie výživného o 1/3, keď príjem otca počas pracovnej neschopnosti je ovplyvnený i správaním sa otca v minulosti, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na zistenia súdu prvej inštancie v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Pri posudzovaní rozsahu zníženia výživného nebolo možné opomenúť ani zmenu pomerov, ktorá nastala na strane maloletého dieťaťa v súvislosti s nástupom na základnú školu, s čím sú nesporne spojené zvýšené výdavky. Súdom určené výživné však odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, považoval za primerané odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

10. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd znížil výživné na mal. Nikoletu na sumu 120,- eur mesačne, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd však zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu v závislom výroku III., ktorým súd zmenil úpravu styku stanovenú rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 11P/47/2018-47 zo dňa 10. 09. 2018 vo výroku IV. rozsudku, keď napadnutým rozsudkom nedošlo len k zmene styku otca s maloletou

dcérou (tu odvolací súd poukazuje na to, že v predchádzajúcom rozhodnutí styk otca s maloletým dieťaťom ani nebol upravený), ale aj k zmene výživného. Odvolací súd preto uvedené pochybenie okresného súdu napravil a zmenu rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11P/47/2018-47 zo dňa 10. 09. 2018 konštatoval nielen vo vzťahu k výroku IV. o úprave styku, ale aj vo výroku III. o výživnom. Uvedené však nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej, z ktorého dôvodu zmena napadnutého rozhodnutia v tejto časti nemala vplyv na výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, z ktorého dôvodu nebolo potrebné o tomto opätovne rozhodovať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd pri potvrdení napadnutého rozsudku okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil i výrok o trovách konania, pri ktorom okresný súd aplikoval správne zákonné ustanovenie.

12. Vo zvyšnej časti (výrok II. o úprave styku), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadneho z účastníkov konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý, keď vo vzťahu k uvedenému výroku odvolací súd po jeho preskúmaní podľa § 65 C. m. p. nezistil pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by odôvodňovalo jeho zmenu alebo zrušenie.

13. V závere odvolací súd konštatuje, že i keď sa otec pôvodne domáhal eventuálneho petitu, a to v prvom rade zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a až následne, ak súd nevyhovie tomuto jeho návrhu, zníženia výživného, z obsahu spisu je zrejmé, že v priebehu konania došlo k zmene návrhu otca, ktorý sa následne už nedomáhal zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ale úpravy styku s maloletou a zníženia výživného, o ktorých súd rozhodol. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zamietnuť osobitným výrokom, keď vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zároveň súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52, § 58 C. m. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď nezistil dôvody pre priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)